

Stilling i Samfundet, som man i Teorien ikke godt længer kan nægte tilkommer hende.

Endnu danner Kvinderne et Slags Proletariat i Samfundet, og Proletariatets Sag er tung at føre. Imidlertid maa man blandt andre Egenskaber ogsaa væbne sig med Taalmodighed. I Samfundets Udviklingshistorie regnes der med store Tal. Tyve Aar er der for intet at regne. *Nogle* Spor har „Dansk Kvindesamfunds“ Virksomhed gennem de nu forløbne Aar dog sat, og det ligger jo desuden i Sagens Natur, at en saadan Virksomhed forgrener sig paa en Maade, som ikke kan eftervises. I ethvert Tilfælde maa Kvindesamfundet regnes med til de virkende Kræfter; af disse kan endnu ingen undværes, og vi tror derfor, at det ogsaa i den fremtidige Udvikling vil faa sine Opgaver at løse, og ønsker det Held til at gjøre dette paa bedste Maade.

Kirstine Frederiksen.

II.

Norsk Kvindesagsforening*).

Det vilde vel lyde urimeligt at sige, Kvindesagsforeningen vandt Fodfæste her hos os før Kvindesagen, — saa ulogisk er Livet ikke. Men et misforstaat, mishandlet og foragtet lidet Frø var Sagen, før Foreningen kom istand. Jammerlige Kvinde-skjæbner, stille Lidelser, aabenbare Tragedier saa vi uafsladelig for vore Øine og drog ikke anden Lære af det altsammen, end at Verden var nu en Gang slig, det var Guds Vilje, egen Skyld o. s. v., alt det, som Aandssløvheden kan finde paa at tænke og sige. Der var imidlertid to unegtelige Kjendsgjerninger, som efterhaanden, eftersom de afsløredes, bragte det sande Forhold frem for Dagen for dem, som vilde se: Kvindernes vanskjøttede Evner og det mislige i Kjønnsforholdet. For mange ældre vil vel, naar de tænker over, hvorledes det er gaat til,

*) Denne Artikel, der venligst var overladt os til Optagelse samtidig med at den fremkom i det finske Kvindesagsblad Hemmet og Samhället, har henligget en Tid for at kunne indgaa som Led i nærværende Redegørelse for de betydeligste skandinaviske Kvindesagsforeningers Virksomhed.